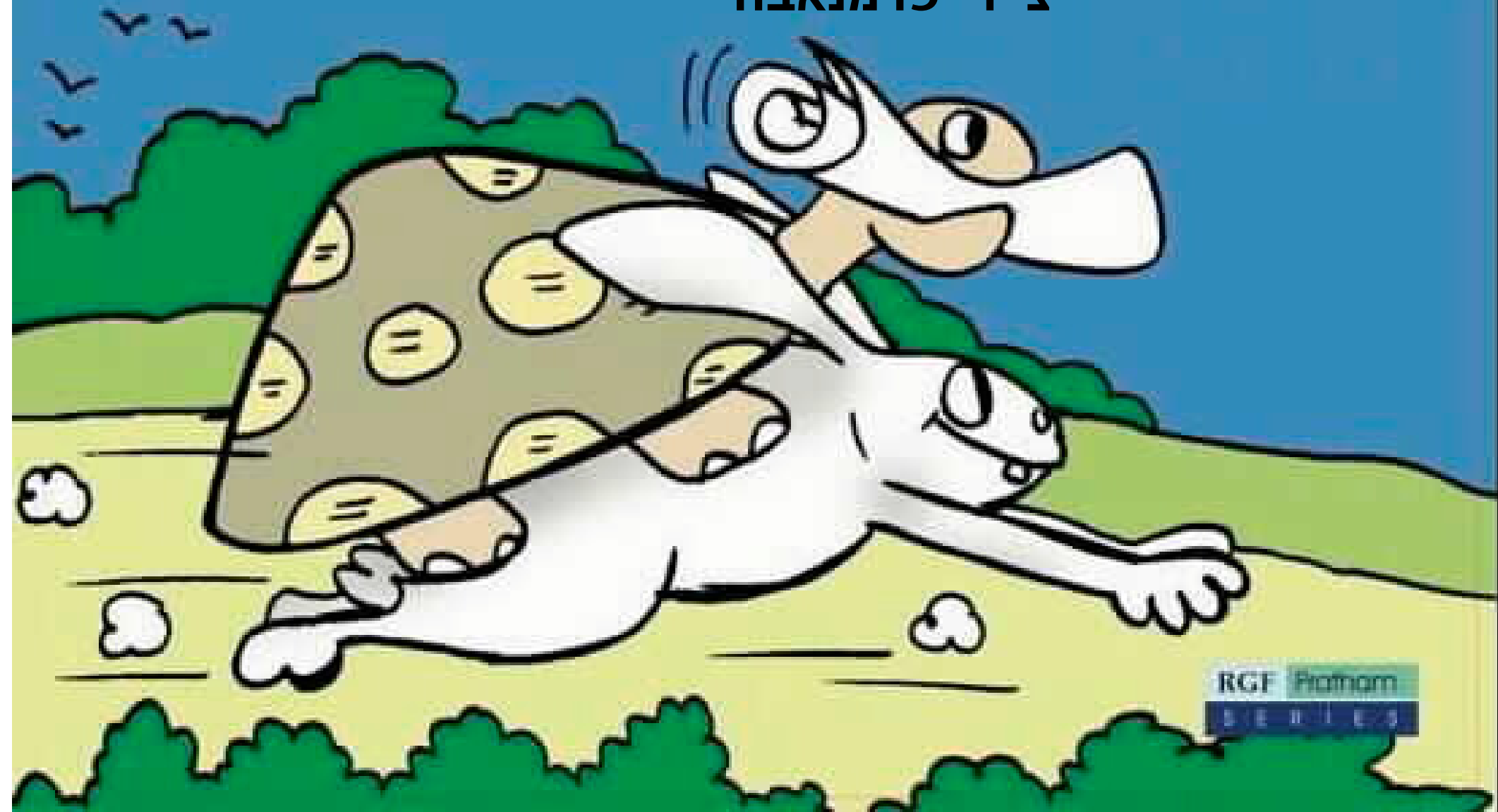

הצב והארנב (נוסח הודו)

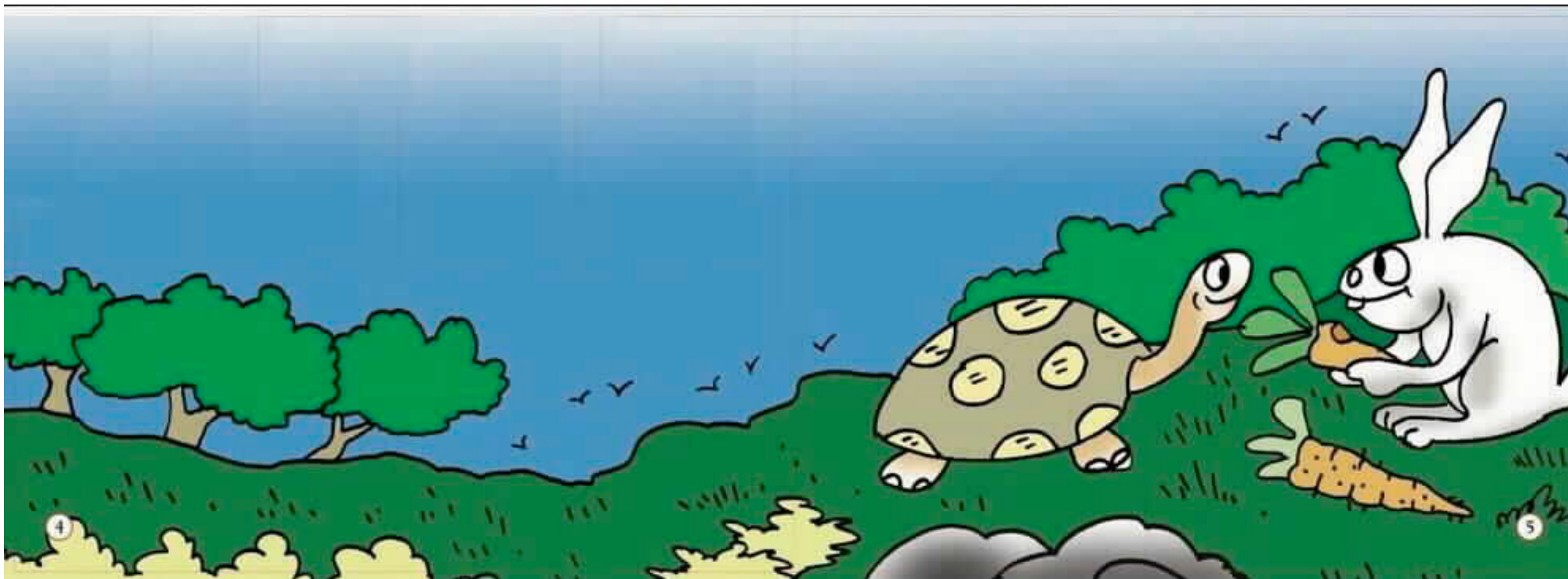
סיפר וונקטרמאנה גונדה
צייר פדמנאב

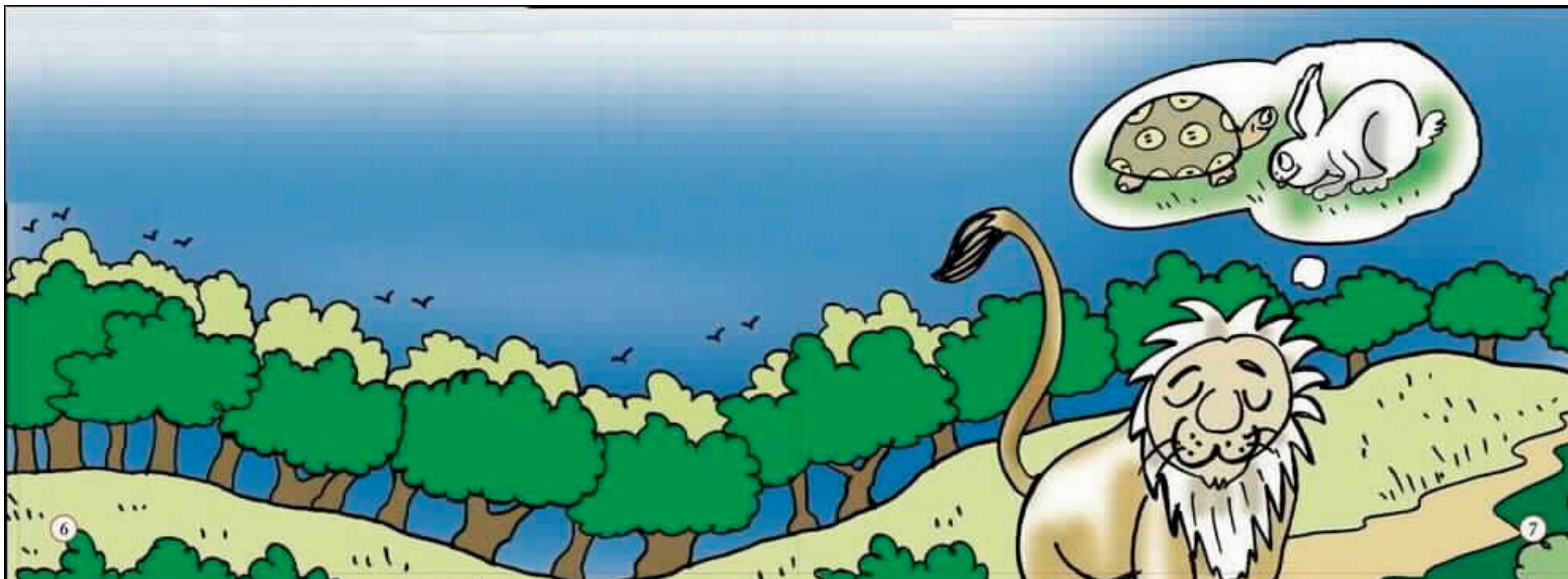
RGF Pratham
SERIES

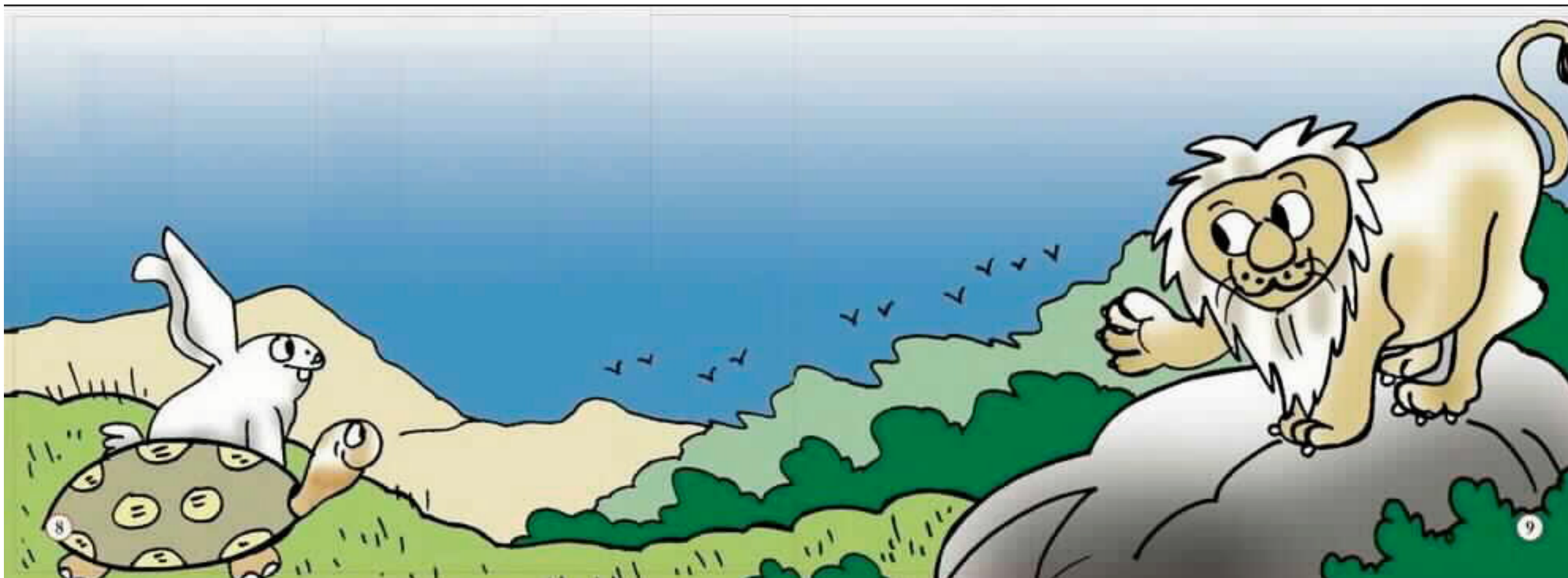
אתם זוכרים את המרוץ הגדול בין הצב והארנב? כל ממלכת החיות דיברה עוד זמן רב אל האירוע הזה ועל המתחרים בו.

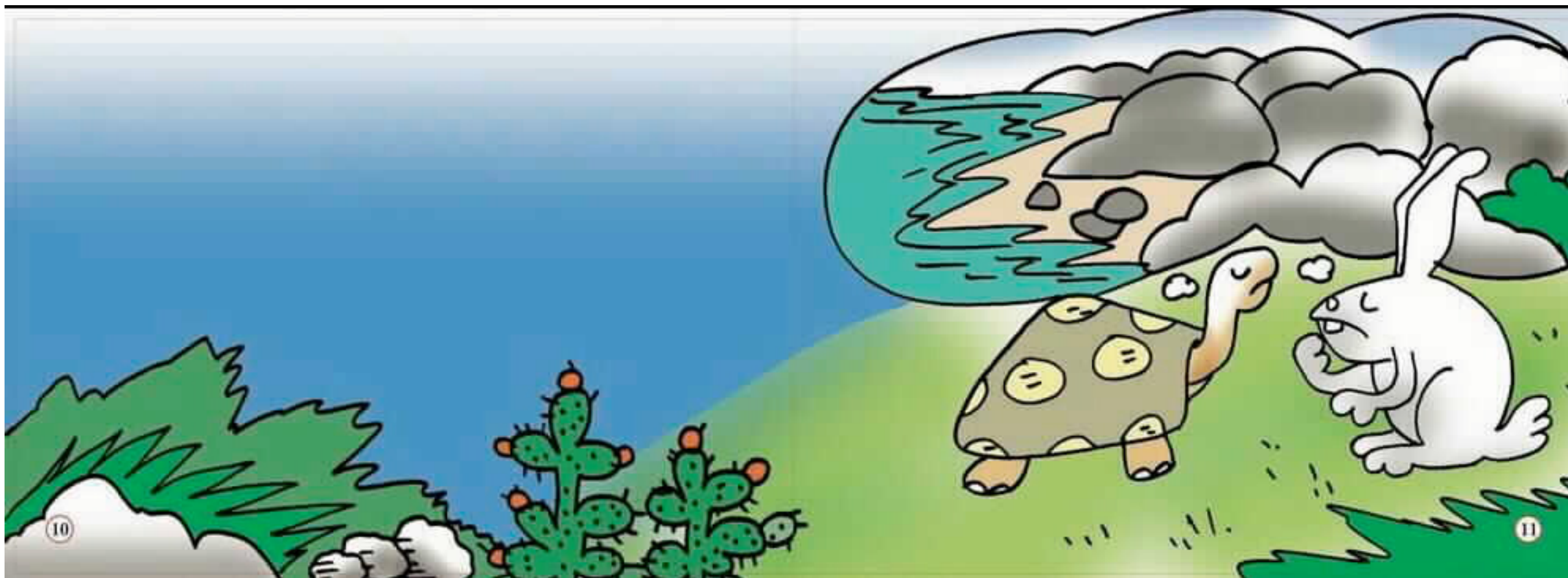
אנו זוכרים שהארנב נוצח כי היה עצלן ובטוח יותר מדי בעצמו. אנו זוכרים כי הצב ניצח כי למרות שהיה איטי התמיד ודבק במטרה. גם חיות היער זכרו זאת, אבל כיבדו את שניהם במידה שווה. שני המתחרים נעשו ידידים ובילו תמיד ביחד. הצב לא התגאה בניצחונו, והארנב הכיר בהפסדו ולא נטר טינה לצב.

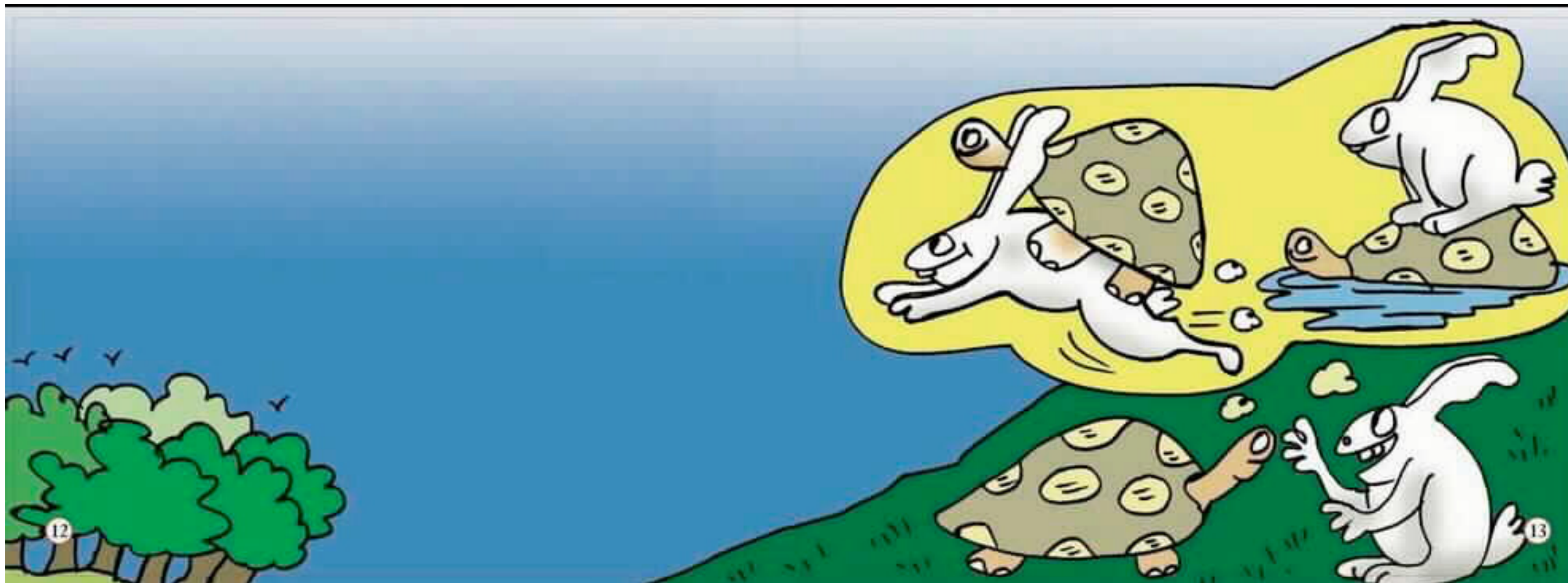
עברו חודשים. למלך היער, שבו חיו הצב והארנב, היו ענייני הממלכה חשובים שעליהם רצה להתייעץ עם מלך הג'ונגל השכן, אך לא יכול היה להשאיר את ממלכתו ללא השגחה. לכן החליט לשלוח שליח אל המלך השכן ולשם כך בחר בארנב ובצב כנציגים שלו.

"לפחות אחד מכם חייב ללכת לממלכה השכנה" ציווה כשהם הופיעו לפניו "תציגו שם למלך את הבעיות שלי כפי שהסברתי לכם. אחר כך תחזרו אלי עם הרעיונות שלכם." והוסיף "אבל תזכרו שיש לכם רק יום אחד לכך ועליכם לחזור מחר עוד לפני רדת החושך."

המעבר אל הג'ונגל הסמוך לא היה פשוט. סלעים ושיחים קוצניים רבים עמדו בדרך והיו גם שני נהרות שאותם צריך היה לעבור.

אחרי התייעצות הארנב והצב הבינו שרק אחד מהם לא יוכל לבדו למלא את המשימה.
הם היו צריכים לעשות זאת ביחד.
לפי התוכנית שלהם הארנב היה צריך לשאת על גבו את הצב באזור הסלעי, והצב
להשיט את הארנב מעל הנהרות.

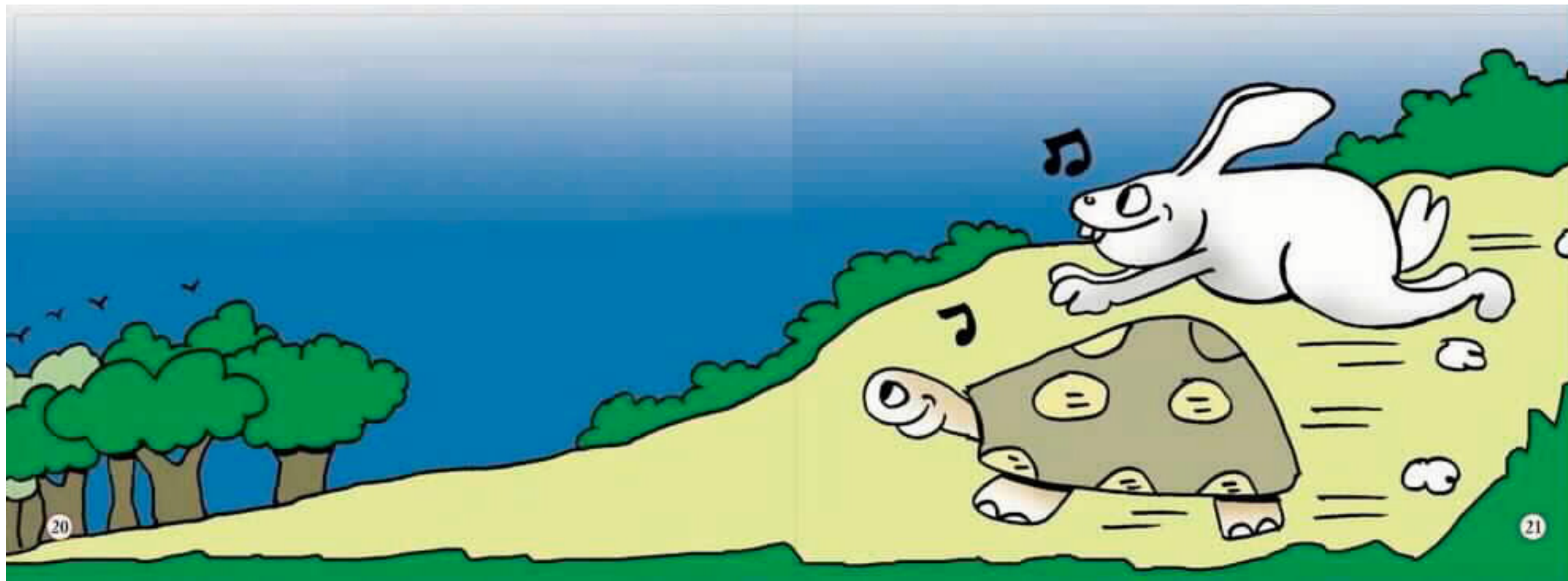
למחרת הם לקחו מהמלך את המסמכים הדרושים ויצאו לדרך. הארנב עבר בקלות יחסית בין הקוצים והסלעים כשהצב, שיושב על גבו, אחז חזק כדי לא לפול.

כשהגיעו לנהר התחלפו. הצב שחה בקלות דרך המים כשהארנב יושב על שריונו. אחרי שעברו את הנהר השני לא נשאר להם מרחק רב כדי להגיע למלך הג'ונגל השכן.

אחרי שמסרו למלך הג'ונגל את המסמכים, הסבירו את הדרוש בעל פה, ושמעו את הערותיו של המלך השכן, היו כבר מוכנים לדרך חזרה.

הדרך הביתה הייתה קלה יותר, כי כבר הכירו את המסלול וידעו איך לנהוג במקומות הקשים. ושני המתחרים לשעבר שיתפו פעולה כל כך טוב שהגיעו למשכן מלכם עוד כשהשמש זורחת בשמיים!